

AGENDA DEL MES DE GENER DE 2022

Donades les circumstàncies que ens toca viure, veurem de tot això que podem fer. Anirem informant, segons ens diguin. Caldrà complir les mesures manades per prevenir contagis.

- 1 **Dissabte. Sta. Maria, Mare de Déu.** Solemnitat.
- 2 **Diumenge II de Nadal.** Festa.
- 6 **Dijous. Epifania.** Solemnitat.
- 9 **Diumenge. Baptisme del Senyor.** Festa.
- 16 **Diumenge II de durant l'any.** Festa.
- 23 **Diumenge III de durant l'any.** Festa. A les 19,30 h.: Concert de guitarra, amb aires nadalencs, a càrrec de Raúl Sandin.
- 27 **Dijous.** A les 19 h.: Concert Recital - Música Poesia, a càrrec d'Anna Rossell i Mercedes Delclós.
- 29 **Dissabte.** A les 17 h.: Vivim l'Ora a l'Oratori: infants, joves i (grans no per prudència a causa de la pandèmia).
- 30 **Diumenge IV de durant l'any.** Festa. A les 18 h.: Concert a càrrec del cor MUOM.

Tots els dilluns, de 17,15 h. a 18,15 h.: Catequesi d'infants, 1r. nivell.

Tots els dimarts, de 17 h. a 18 h.: Grup de la Legió de Maria.

Tots els dissabtes, de 17 h. a 19,30 h.: Esplai "JASD".

Heu de saber que:

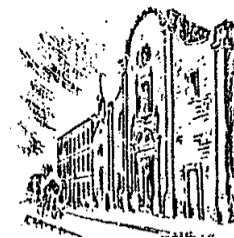
A la col·lecta de **Càritas – Nadal** es va recollir: 810 €

**Gràcies per la vostra generositat!
I també per les borses d'aliments!!**

El Sagrament de la Reconciliació: 30 minuts abans de la celebració de l'Eucaristia.

Web d'interès: www.oratorigracia.com
www.arxiprestatdegracia.cat

El Cor de Sant Felip Neri

FULL INFORMATIU (156) Gener de 2022 Oratori Sant Felip Neri de Gràcia

UN NOU ANY

Un nou any! Renovem, els uns als altres, el desig que allò que ens espera sigui una mica millor. És en el fons, un signe de l'esperança que ens anima i ens convida a creure en la vida. Però sabem que amb l'any nou no canviarà tot, i que molts problemes d'ahir romandran també demà.

Jo us desitjo això: que el Senyor posi la seva mirada sobre vosaltres i pugueu alegrar-vos, sabent que cada dia el seu rostre misericordiós, més brillant que el sol, resplendeix sobre vosaltres i no s'oculta mai!

Descobrir el rostre de Déu fa nova la vida. Perquè és un Pare enamorat de l'home, que no es cansa mai de recomençar des del principi amb nosaltres per renovar-nos. Quina paciència té amb nosaltres!

No es cansa mai de recomençar des de l'inici cada vegada que nosaltres caiem. Però el Senyor no promet canvis màgics, Ell no fa servir una vareta màgica. Vol canviar la realitat des de dins, amb paciència i amor; demana entrar en la nostra vida amb delicadesa, com la pluja que amara la terra, per després donar fruit. I sempre ens espera i ens mira amb tendresa. Cada matí, en despertar, podem dir: "Avui el Senyor fa resplendir la seva mirada sobre meu". Bella oració que és una realitat.

Sobre meu i sobre tots els homes i dones del món. Comencem, doncs, en aquest any nou, que celebrarem els 400 anys de la canonització de n. p. Sant Felip Neri, a obrir el cor, acollint la seva mirada i despertant l'atenció cap al proïsme, a qui està més a prop.

Que ens ajudi en això la Reina de la Pau, la Mare de Déu. Ella "guardava tot en el seu cor". Les esperances i les preocupacions, la gratuïtat i els problemes: tot això que succeïa a la vida es transformava, al cor de Maria, en oració, diàleg amb Déu. I ella també ho fa així amb nosaltres: guarda les alegries i deslliga els nusos de la nostra vida, portant-los al Senyor.

Encomanem a la Mare el nou any, perquè creixin la pau i la misericòrdia en el món i en nostres cors.

P. Ferran Colàs Peiró, C.O.

NO PODEM OBLIDAR ELS QUE PORTEN ANYS PATINT EPIDÈMIES

Les noves circumstàncies, que han impedit trobades, celebracions, desplaçaments, serveis, comiats, acompanyaments, etc., han estat amarades de dolor en molts casos, i han posat en crisi els models socioeconòmics i sanitaris existents. Tota la humanitat ha estat posada a prova. S'ha posat a prova el vincle social i la fe evangèlica.

A l'igual que en el relat evangèlic, avui moltes persones pateixen pel mal que ens envolta. Tots tenim patiments que ens donen neguit a voltes.

No podem oblidar a molts germans nostres que porten anys patint epidèmies i malalties que es podrien haver guarit amb més solidaritat.

Tampoc ens oblidem de la humanitat que segueix patint a causa del pecat i l'egoisme injust, havent d'emigrar, essent explotats i atrapats en tracta de persones, obligats a treballar en la infantesa, milions de famolencs en societats opulentes, milers d'aturats i pobres, persones que perden la salut mental a causa dels patiments provocats per la manca de recursos i d'accés a béns essencials, etc. Hi ha molt patiment més enllà de la Covid-19. Recordem que el seu clam puja fins a Déu, que escolta els seus gemecs i es recorda de l'Aliança feta amb el seu poble, fent-se càrrec de la situació.

Margarita Bofarull, Fragment inicial de la seva «Homilia religiosa d'Organyà, 2020» en el context de la Fira del Llibre del Pirineu. Organyà, setembre 2020

ELS REIS MAGS I LA PAU

Em sembla una obligació comentar avui la festa que celebrem i que té molt a veure amb els nens. Són ells el centre de la nostra atenció dedicant temps i imaginació per comprar uns regals que els ompliran d'alegria. Els pares, tiets i padrins s'esforcen en complaure les peticions que per carta han fet els més petits de la casa i compartir amb ells la sorpresa i la satisfacció. Si bé és cert que aquest costum s'ha estès entre els adults que esperen amb certa il·lusió que algú expressi la seva estima amb un regal.

L'origen d'aquesta festa es remunta a aquell passatge de l'evangeli de sant Mateu en el qual tres mags, arribats d'Orient, busquen al Rei dels jueus que ha nascut. «Quan el rei Herodes ho va saber, es va contorbar... va convocar als mestres de la Llei... que li respongueren que naixeria a Betlem de Judea. L'estrella que havien vist sortir a l'Orient començà a avançar davant d'ells, fins que s'aturà damunt el lloc on era l'infant. Van

entrar a la casa, veieren el nen amb Maria, es prostraren a terra i el van adorar. Li oferiren presents: or, encens i mirra.»

És cert que els nostres costums han variat molt. De ser la festa dels Reis la quasi exclusiva dels regals, fa uns anys a quedar actualment com una més entre els dies del Nadal en els quals s'ofereixen i es reben dons tan apreciats. El que no podrà variar mai és la manifestació d'estima cap a les persones més properes, ja sigui amb elements materials, de menor o major cost, o bé amb mostres immaterials com un somriure, una abraçada, un petó o un temps dedicat a respondre a qüestions que preocupen a l'altre.

Vivim en un temps en el qual es dóna molta importància a tenir objectes que satisfacin les nostres necessitats, la majoria de les vegades sobrevingudes o inventades. I això mateix ho traslladem als més petits de les nostres llars imaginant que quant més posseeixen, seran més feliços. I a més a més nosaltres serem majors beneficiaris del seu amor i de la seva gratitud. I segurament ens equivoquem. Tots hauríem de fer un esforç per canviar de perspectiva i no caure en un significatiu consumisme. Moltes vegades oblidem que els sentiments de les persones no s'esgoten per tenir sinó per ser reconegudes com a tals pel temps que els dediquem, per l'escolta de les seves preocupacions o per la paraula amable que els dirigim.

Els cristians necessitem constantment tornar a les nostres arrels i contrastar les actituds, els desitjos i les activitats de cada dia amb els ensenyaments que naixen de la Paraula de Déu i de la pròpia tradició de l'Església. Avui hauríem de valorar molt més la presència de nens a la família i en l'entorn, l'educació integral que reben, el creixement harmònic de seves persones, la preocupació perquè les seves preferències no es redueixin a les coses materials. És precís que incorporem valors i virtuts a les seves vides. Que sàpiguen ser agraïts, generosos, solidaris. Que aprenguem a proposar a Jesucrist com a model d'actuació per a tot. Que els encaminem a les vivències comunitàries de la parròquia en la qual descobriran una família preocupada pels ancians i els malalts, pels necessitats i exclosos, pels qui no tenen regals i saben somriure i agrair la companyia dels altres.

Finalment us recordo que llegiu el missatge del Papa sobre la pau, de la qual es va celebrar la jornada el dia 1. El títol és: «La pau com a camí d'esperança: diàleg, reconciliació i conversió ecològica». Que els nostres nens siguin educats en aquest camí. Amb la meva benedicció i afecte.

Salvador Giménez Valls
Bisbe de Lleida